

Το τέλος μιας επικίνδυνης πολιτικής παρένθεσης...

Του Κώστα Στούπα

Πολιτικά ο ΣΥΡΙΖΑ απεβίωσε το Καλοκαίρι του 2015 όταν σε ένα βράδυ μετά τη σαρωτική δημοψηφισματική νίκη εγκατέλειψε τον πυρήνα του στρατηγικού του προσανατολισμού και υιοθέτησε αλά καρτ τις θέσεις των αντιπάλων του ΝΑΙ.

Στρατός χωρίς στρατηγική είναι ιστιοφόρο χωρίς πανιά. Μπορεί να επιπλέει όσο το επιτρέπει ο καιρός αλλά δεν μπορεί να πάει πουθενά.

Το καλοκαίρι του 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε πως οποιαδήποτε άλλη επιλογή πέραν των μνημονίων θα είχε κόστος πολλαπλάσιο για την κοινωνία και την γεωπολιτική και εδαφική παρουσία της χώρας. Απέδειξε στην πράξη πως οποιαδήποτε άλλη επιλογή θα ήταν καταστροφική.

Στη συνέχεια σαν "φρανκεσταϊνικό τέρας" προσπαθεί να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα: Να είναι πειθήνιος προς τους δανειστές και τους Ευρωπαίους εταίρους στο εξωτερικό αλλά και να επιδεικνύει "επαναστατικό" αυταρχικό οίστρο στο εσωτερικό με προσπάθειες άλωσης του τύπου, της δικαιοσύνης και εκχώρησης της παιδείας σε μειοψηφικές συμμορίες...

Ο ΣΥΡΙΖΑ του κ. Τσίπρα μέχρι στιγμής δεν αποδεικνύεται απλά παρένθεση στις εξελίξεις αλλά κατέστησε παρένθεση και το αντιμνημονιακό ρεύμα που μεταξύ 2010-2015 έλαβε σε κάποιες περιπτώσεις πλειοψηφικές διαστάσεις.

Ο κ. Τσίπρας δεν κατάφερε να διανοίξει μια πρακτική πολιτική διέξοδο για το αντιμνημονιακό πολιτικό ρεύμα.

Η αποδοχή του κ. Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ μετά ένα πρώτο κύμα κατάρρευσης από το 35% στο 15-20% εμφανίζει σημάδια σταθεροποίησης ή έστω επιβράδυνσης της φθοράς. Μοιραία απεργάζεται δημοψηφίσματα με ψευτοδιλήμματα μέσω των οποίων θα μπορούσε να υφαρπάξει

κάποιες ρανίδες αποδοχής προκειμένου να συγκρατήσει το κοινό του για την επόμενη μέρα.

Η παραμονή στην εξουσία τους φθείρει περισσότερο απ' όσο φαίνεται πως τους ωφελεί.

Η χρεοκοπία του αντιμνημονιακού μετώπου με το κλείσιμο της παρένθεσης το καλοκαίρι του 2015, ουδόλως σημαίνει πως το αντίπαλο μνημονιακό ρεύμα διαθέτει κάποιο σχέδιο για την παραγωγική, κοινωνική και οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας.

Η αδυναμία της ελληνικής κοινωνίας να ακούσει την αλήθεια και να την αντιμετωπίσει αναβάλλει συνεχώς την ώρα του μοιραίου.

Κανένας δεν μπορεί να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο όσο υπάρχει η ανισορροπία των 3,5-4 εκατ. συνταξιούχων και αργόσχολων στο δημόσιο (εξαιρείται ένα 10% των εργαζομένων στο δημόσιο που με φιλότιμο κρατά το σύστημα όρθιο) και των 2,5 εκατ. εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα που πρέπει να στηρίξει όλους τους άλλους...

Επειδή ως λαός αρνούμαστε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα πριν φτάσουν στο απροχώρητο, η εξίσωση αυτή θα λυθεί μόνο μετά την πρόσκρουση...

Κάθε πρόσκρουση και μηδενισμός του κοντέρ εμπεριέχει την καταστροφή και τη δημιουργία. Άλλοι θα καταστραφούν και άλλοι θα δυναμώσουν και θα μεγαλώσουν. Νέα πρόσωπα θα αναδυθούν να καλύψουν το κενό αυτών που θα εξαφανιστούν.

Αυτό θα συνεχίσει να αποτυπώνεται στο ταμπλό του χρηματιστηρίου...

07.08.2017

Πηγή: www.capital.gr/